



ת"פ 4516/01/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 4516-01-19 מדינת ישראל נ' פלוני
בפני כב' השופט אילן סלע

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

באמצעות משטרת ישראל - יחידת תביעות ירושלים
ע"י עו"ד עינת מי רז
נגד
פלוני

הנאשם

באמצעות ב"כ עו"ד הלנה לובושיץ

פסק דין

אני מזכה את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

כתב האישום ותשובת הנאשם

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ועבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק.
2. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 7.10.18 סמוך לשעה 19:40 בדירתה של המתלוננת, שהייתה באותה עת בת זוג פרודה של הנאשם, החל ויכוח בין הנאשם והמתלוננת, במהלכו קילל הנאשם את המתלוננת, בעט בישבנה ואחז באוזנה ובלסתה (להלן: "האישום הראשון").
3. עוד נטען, כי כעשרה ימים קודם לכן, ביום 27.09.18, סמוך לשעה 20:00 במרכז המסחרי בגבעת שרת, על רקע ויכוח בין הנאשם למתלוננת בדבר הטענה כי הוא אינו אוסף את חפציו מדירתה, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהיכה אותה באגרוף בעינה הימנית. מעשה זה גרם למתלוננת שטף דם באזור עין ימין (להלן: "האישום השני").
4. הנאשם כפר במיוחס לו. לדבריו, הוא אמנם נכח במקומות המצוינים בשני האישומים במועדים אלו, אך מדובר



בתלונות שווא של המתלוננת, שאינה בריאה בנפשה. לדבריו, היא זו המטרידה אותו, שולחת לו הודעות טלפוניות ומנסה לפרוץ לביתו.

המסכת הראייתית

המאשימה הצטיידה עם עדות המתלוננת, עם עדות בתה, ועם עדויות השוטרים, האדי אבו שאח ושלמה קינדה.

5. המתלוננת סיפרה בעדותה כי התגוררה שנתיים עם הנאשם, אך בשלב מסוים הוא החל לשתות והחל להכותה. היא ציינה כי פחדה להיות איתו, והצביעה על קרע משמעותי בתנוך האוזן שלה, שנגרם על ידי הנאשם שמשך בחזקה שלושה עגילים שענדה באזנה, ועתה היא צריכה לעבור ניתוח לאיחוי הקרע.

6. באשר לאירוע שבאישום הראשון סיפרה המתלוננת, כי הנאשם היה בביתה, ובשלב מסוים, כשהוא החל להרים את ידו עליה ולקלל אותה, היא אמרה לו שיאסוף את חפציו מהדירה ויעזוב אותה. הוא השיב כי אין לו עתה רכב והוא יקח את החפצים מאוחר יותר. בתגובה, היא נעלה את הדלת ודרשה ממנו שיקח את החפצים, ואז הנאשם נתן לה מכה ברגל, נטל את המפתחות, פתח את הדלת וברח. בהמשך ציינה כי הוא בעט בישבנה ותפס אותה בלסת.

7. באשר לאירוע שבאישום השני סיפרה המתלוננת, כי באותו יום התקשר המעביד של הנאשם וחיפש אותו. היא התקשרה לנאשם שהיה באותה עת ליד הקיוסק, אך הוא לא ענה לפניויה הטלפונית. היא הגיעה למקום, והבחינה בו כשהוא שיכור. הנאשם אמר לה ללכת לביתה ונתן לה אגרוף בעין ימין. לדבריה, כל הנוכחים במקום ראו זאת. כשהגיעה הבייתה פגשה בביתה, שהבחינה בסימן הכחול סביב העין. כשנשאלה מדוע לא התלוננה על כך במשטרה השיבה כי החברים של הנאשם ששותים עמו, איימו עליה שלא תתלונן. חבר אחד, שידעה לנקוב בשמו, אף אמר לה כי יכה אותה אם תתלונן במשטרה.

8. בתה של המתלוננת סיפרה בעדותה כי ביום 7.10.18, עת שהתה בדירתה הסמוכה לדירת אמה, שמעה צעקות מבית אמה. היא ניגשה לדירת אמה, דפקה בדלת, ואמה פתחה את הדלת כשהיא בוכה ונסערת. היא הוסיפה כי כשהתה בביתה שמעה את אמה צועקת "אל תגע בי" וכשהגיעה לדירה, הנאשם שהה בה. לדבריה, אמה סגרה את הדלת ומנעה מהנאשם לצאת לאחר שהוא סרב לפנות את חפציו מהדירה. בחקירתה הנגדית הוסיפה כי אמה הראתה לה סימן בישבן כתוצאה ממעשי הנאשם. כן אישרה, כי לא הייתה זו הפעם הראשונה בה שמעה צעקות מדירת אמה, שכן אמה תמיד צועקת.

9. הבת הוסיפה וסיפרה, כי כשבועיים לאחר מכן, בהיותה בעבודה, אמה התקשרה אליה וסיפרה לה כי הנאשם נתן לה אגרוף בעין. היא אמרה לה להתקשר למשטרה, ולדבריה אמה אמרה לה כי השוטרים אמרו לה לגשת לתחנה לאחר החג שנחוג באותה עת. כששבה לביתה היא הבחינה בסימן שחור בעין ימין של אמה. אמה סיפרה לה כי הייתה בקיוסק, שם שהה הנאשם עם חבריו, וכשהיא ניגשה אליו וביקשה ממנו להוציא את חפציו מדירתה, הוא הכה אותה באגרוף לפניו.



10. השוטר האדי סיפר, כי ביום 7.10.18 הוא ושוטר נוסף הוזעקו לאירוע של אלימות בין בני זוג. הם הגיעו למקום ופגשו במתלוננת שאמרה להם שהנאשם תקף אותה, וברח מהמקום. הוא הבחין בסימן כחול מתחת לעין (ת/5). הם לקחו אותה עמם בניידת, ומצאו את הנאשם בקיוסק סמוך, יושב עם חברים ושותים וודקה. לדבריו, הנאשם היה שיכור. דו"ח הפעולה שרשם לאחר האירוע הוגש אף הוא (ת/3).

11. בחקירתו הנגדית ציין השוטר האדי כי הוא מכיר את המתלוננת מאירועים קודמים, שהיא התלוננה על הנאשם שהוא הטריד אותה, תקף אותה והתעלל בה. גם הנאשם הגיש תלונות כנגדה, אך התלונות שהיא הגישה כנגדו היו מרובות.

12. השוטר שלמה, שגבה את הודעת הנאשם ביום 7.10.18 (ת/4), כמו גם את הודעת המתלוננת, סיפר כי הוא גם צילם במכשיר הטלפון הנייד האישי שלו את פניה של המתלוננת (ת/5), כשניתן להבחין בסימני החבלה סביב עין ימין לדבריו, לא היה מדובר בסימן חבלה טרי. לדבריה, היה מדובר בתוצאה אירוע שארע שבוע קודם לכן. לשאלתו, מדוע לא התלוננה בסמוך לאותו אירוע, השיבה כי ריחמה על הנאשם.

13. מנגד העיד הנאשם. בהתייחס לאישום הראשון הוא סיפר, כי באותה עת הוא כבר לא התגורר עם המתלוננת. המתלוננת אמרה לו להגיע לדירה ולקחת את חפציו שאם לא כן היא תשליך אותם מהדירה. הוא הגיע לדירה, והם ישבו ודיברו. בשלב מסוים, המתלוננת נעלה את הדלת, הוציאה את המפתח ואמרה לו שהוא לא יצא מהדירה. היא החלה בצעקות, וכשבתה הגיעה ופתחה את הדלת, הוא יצא מהדירה ועזב את המקום. הוא שלל את הטענה כי בעט במתלוננת וציין כי אדרבה, המתלוננת היא זו שרודפת אחריו, שולחת לו מסרונים, הודעות, מאיימת עליו ועל בת זוגו הנוכחית.

14. באשר לאישום השני סיפר הנאשם, כי ישב עם חברים ליד הקיוסק במרכז המסחרי, כשלפתע המתלוננת הגיעה והחלה לעשות "סקנדל" ולצעוק ובשלב מסוים הזמינה משטרה. הוא הכחיש כי הכה את המתלוננת, אך אישר כי בחלוף זמן הבחין בסימן בעינה. לדבריו, לאירוע היו עדים רבים מחבריו, אך חרף בקשותיו, הם סרבו להגיע לבית המשפט ולהפסיד יום עבודה.

15. בנוסף העיד הנאשם כי המתלוננת תקפה אותו, הכתה אותו באגרופה במספר אירועים, שפכה עליו משקה קוקה קולה ואף איימה עליו באמצעות סכין.

16. לצדו של הנאשם התייצבה לעדות גם בת זוגו כיום. היא סיפרה בעדותה כי מאז שהיא החלה להתגורר עם הנאשם, בסוף שנת 2018, המתלוננת הטרידה אותם בטלפונים, יום ולילה. המתלוננת גם שלחה לה הודעות בהן כתבה כי לא יהיו לה חיים בבית שמש, והיא צריכה לעזוב את העיר. באירוע אחד, שעה שהיא ישבה יחד עם הנאשם, אחיין שלו ואשתו, המתלוננת התקשרה אליהם ולאחר מספר דקות צלצלה בדלת. כשסירבו לפתוח, המתלוננת צעקה מבחוץ, ולאחר מכן הזמינה משטרה, שערכה את הנאשם, ללא כל הצדקה.



דין והכרעה

17. תחילה לאישום הראשון. אירוע זה התקיים בתוך ארבע אמותיו של דירת המתלוננת, וכדרכם של מעשי אלימות בתוך המשפחה, לא היו לו עדים. באירוע זה אפוא, עומדות שתי גרסאות זו כנגד זו - גרסת המתלוננת לפיה הנאשם היכה אותה, בעט בישבנה ואחז באוזנה ובלסתה, אל מול גרסת הנאשם לפיה המתלוננת נעלה אותו בדירתה, מבלי שהוא היכה אותה, ורק כאשר בתה של המתלוננת פתחה את דלת הדירה מבחוץ, הוא הצליח להימלט. אכן, בשיחה של המתלוננת עם מוקדנית המשטרה (ת/10) היא ציינה כי בתה ראתה את כל האירוע. ואולם, למעשה אין מחלוקת של ממש כי הבת לא נכחה באירוע והגיעה לדירה בסופו. אדרבה, דברים אלו של המתלוננת מקשים על קבלת גרסתה. הבת אמנם ציינה כי שמעה את אמה צועקת "אל תיגע בי". ברם, היא עצמה הודתה כי אמה הייתה מרבה לצעוק, וצעקות מתוך הבית היו תדירות. מה גם, שקשה לתת משקל של ממש לגרסתה של הבת, שניזונה מפיה של אמה.

18. גם ביחס לאישום השני, למעשה העדים היחידים לאירוע שהעידו בבית המשפט הם הנאשם והמתלוננת. הנאשם אינו כופר במפגש במרכז המסחרי, ואולם לטענתו הוא לא תקף את המתלוננת באותו אירוע, אלא שהיא זו שעשתה "סקנדל" והרימה את קולה עליו. מנגד, המתלוננת טענה כי הנאשם היכה אותה בעינה. אכן פגיעה בעינה של המתלוננת נצפתה על ידי השוטרים האדי, שלמה ושירן ביתן (כפי שעולה מדו"ח הפעולה שלה - ת/6) בחלוף כעשרה ימים באירוע מושא האישום הראשון. במועד האירוע שבאישום הראשון גם קיימת תעודה רפואית המציינת את ההמטומה סביב עין ימין של המתלוננת (ת/1). גם הנאשם אישר כי הבחין במכה שליד העין במועד מסוים, אך הוא אינו יודע לומר כיצד הוא נגרם לה. בתה של המתלוננת אמנם ציינה כי הבחינה במכה בעין לאחר האירוע. ואולם, לא זו בלבד שכאמור יש לתת משקל מוגבל לעדותה של הבת, אלא שלפי עדותה מדובר באירוע שהתרחש שבועיים לאחר האירוע שבאישום הראשון, בניגוד לאמור בכתב האישום.

19. למעשה, לא ניתן הסבר מניח את הדעת לשאלה מדוע המתלוננת לא הגישה תלונה במשטרה מיד לאחר אותו אירוע. המתלוננת הסבירה בהודעתה במשטרה - כפי שציין השוטר שלמה בעדותו - כי לא פנתה למשטרה בשל כך שהיא ריחמה על הנאשם. ואולם, לא זו בלבד שבמסגרת עדותה בבית המשפט היא מסרה הסבר אחר, לפיו היא לא פנתה למשטרה מאחר וחבריו של הנאשם שנכחו במקום איימו עליה שיכו אותה אם תתלונן במשטרה; אלא שעל אף שאכן קיימים מקרים בהם קרבן עבירה, בפרט במצבים של אלימות בין בני זוג, אינו פונה לאלתר בתלונה למשטרה בגין אלימות שהופנתה כלפיו. בין היתר, מהטעם שנתנה לכך המתלוננת בעדותה - חוסר רצון לסבך את הנאשם. דא עקא, שבמקרה זה, המתלוננת הגישה תלונות רבות, רבות מאוד כנגד הנאשם, כפי שיפורט להלן, על אירועים הרבה פחות חמורים, ודווקא באירוע זה היא בחרה שלא להתלונן.

20. בנוסף, גם לא ניתן הסבר מניח את הדעת לכך שהמשטרה לא השלימה את החקירה וגבתה עדויות מהנוכחים במקום. המתלוננת נקבה בשמו של אחד מחברי הנאשם שנכחו במקום, אדם בשם אלכס. נעשה ניסיון לזמנו לעדות, ואולם משהוא סרב להגיע לתחנת המשטרה באומרו כי הוא חבר של הנאשם ואינו רוצה להעיד (ת/9), המשטרה עזבה אותו לנפשו, ולא העמיקה את החקירה בעניין זה. מלאכת החקירה מוטלת על המשטרה. במקרה זה היא לא עשתה את המוטל עליה, והניסיון לטעון כיום כי יש ללמוד מסירובו של אלכס לבוא להעיד בטענה כי הוא חבר של הנאשם שהוא תומך בגרסת המתלוננת, כמו גם הטלת חובת הבאת העדים לאירוע לפתחו של הנאשם, אינה במקומה. המשטרה, היא זו שמחובתה וביכולתה היה לפעול לאיסוף ראיות לאישושהחד בדבר ביצוע העבירה אולהפרכתו. מלאכה



זו אינה יכולה להתבצע על ידי מי שבסופו של יום יואשם בביצוע אותה עבירה. מעבר לכך, לא ניתן להתעלם מההסבר שנתן הנאשם לכך שחבריו סרבו לבטל מזמנם ולבוא מספר פעמים למתן עדות בבית המשפט על חשבון זמן העבודה שלהם. כאמור, למשטרה הסמכות והחובה למצות חקירתו של אירוע עד תום, ובין היתר לגבות עדויות מעדים, ולא להסתמך אך על עדויות הצדדים עצמם, שהם בעלי אינטרס מובהק.

21. זאת ועוד. הנאשם הציג כתב אישום שהוגש כנגד המתלוננת (נ/1), ממנו נתבקש ללמד הן על אכיפה בררנית ואפליית הנאשם לרעה אל מול המתלוננת והן על חוסר מהימנותה של המתלוננת והגשת תלונות שווא על ידה. נתבקש גם ללמוד מתוך כתב האישום ומעשיה של המתלוננת המתוארים בו, על המניע של המתלוננת לטפול עליו תלונות שווא, שהוא הרצון לנקום בו על כך שעזב אותה.

22. ואכן, מהעובדות הנטענות בכתב האישום עולה, כי במספר פעמים לא מבוטל, המתלוננת הגיעה לביתו של הנאשם ודפקה על דלת הכניסה בחזקה תוך שהיא צועקת ומקללת. זאת בניגוד לצו הרחקה שניתן כנגדה ביום 30.01.19 שאסר עליה להתקרב מרחק הקטן מ-50 מטר מביתו של הצד שכנגד, ובניגוד לצו נוסף מיום 19.06.19 אשר הגדיל את המרחק ל-250 מטרים. עוד עולה מעובדות כתב האישום, כי במספר מקרים, לאחר שהנאשם לא פתח למתלוננת את דלת ביתו, היא התקשרה למשטרה והתלוננה כנגד הנאשם. עוד עולה מעובדות כתב האישום כי המתלוננת שלחה לנאשם מספר רב של הודעות טקסט, גם זאת בניגוד לצווי בית משפט, ובמסגרת ההודעות היא כתבה לנאשם, בין היתר: "אם אראה אותך אשבור לך את הפרצוף" ו"לא נשאר לך הרבה".

23. חרף העובדות הנטענות, המאשימה ייחסה למתלוננת רק עבירות של הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט. לא יוחסה לה עבירת איומים ולא עבירה של מסירת ידיעה כוזבת למשטרה. במסגרת שמיעת הסיכומים, לאחר שב"כ הנאשם טענה לאפליית הנאשם ואכיפה בררנית כלפיו, ציינה ב"כ המאשימה כי אכן מדובר בטעות, והמאשימה תעתור במסגרת ההליך כנגד המתלוננת לתיקון כתב האישום והוספת עבירת האיומים. בכך למעשה, ניתן מענה לשאלת האכיפה הבררנית.

24. ברם, לצד זאת עדיין עולה מכתב האישום, ובפרט מההודעות המתועדות בו, כי אכן המתלוננת סירבה להשלים עם הפרידה של הנאשם ממנה. עולה מכתב האישום, כי המתלוננת אף פעלה להתלונן כנגד הנאשם במשטרה ללא הצדקה, בכל פעם שהוא לא נענה לבקשותיה לפתוח לה את דלת ביתו (כאמור, בניגוד לצווי בתי המשפט). כך, נטען בכתב האישום, כי ביום 4.05.19 לאחר שהנאשם לא פתח את דלת ביתו לשמע צעקותיה, קללותיה וחבטותיה של המתלוננת על הדלת, היא הזמינה ניידת משטרה למקום. כך, נטען, כי ביום 15.04.19 לאחר שהמתלוננת הטרידה את הנאשם מספר רב של פעמים בטלפון (גם זאת בניגוד לצווי בתי המשפט), הוא ענה לה: "למה את מתקשרת, לכו תזדייני ואל תתקשרי אלי" וניתק את השיחה. המתלוננת שבה והתקשרה מספר פעמים, ולאחר שהנאשם לא ענה לה, היא התקשרה למשטרה והתלוננה כי הנאשם מאיים עליה, בעקבות כך, הנאשם עוכב לחקירה. בכך ניתן למצוא חיזוק לסברת הנאשם, כי המתלוננת פעלה לפגוע בו בשל פרידתו ממנה, והגישה כנגדו תלונות שווא.

25. כתב האישום, המבוסס לא רק על עדויות כי אם גם על מסרונים שלא ניתן להתעלם מהם, מצייר תמונה - גם אם ההליך כנגד המתלוננת טרם הסתיים - לפיה צווי הרחקה שהוצאו כנגד המתלוננת אינם מרתיעים אותה, היא



מטרידה את הנאשם, מאיימת עליו, וכאשר הנאשם מתעלם ממנה, היא פונה למשטרה ומגישה תלונות. תלונות שמתוך כתב האישום שהוגש כנגדה מלמדות כי המאשימה רואה אותן כתלונות שווא. קשה לקבל את טענת המאשימה שאין לתת משקל לכתב האישום כנגד המתלוננת שכן טרם הוכרע הדין באותו הליך, שעה שהמאשימה היא זו שהגישה את כתב האישום וסברה שלכל הפחות יש ראיות לכאורה לנטען בו. האם המאשימה יכולה להתעלם מעניין זה כיום? האם אין בכך ולו להעמיד בסימן שאלה את מהימנות תלונותיה במקרה זה? יצוין, כי עדותה של בת זוגו כיום אודות מעשיה של המתלוננת כלפיהם, עולה בקנה אחד עם העובדות המתוארות על ידי המאשימה בכתב האישום. תמוהה אפוא טענת המאשימה כי מדובר בעדות שאינה רלוונטית.

26. אכן, בעדותה בבית המשפט המתלוננת הייתה נסערת ופעמים בכתה, וניכר היה כי היא פגועה מהנאשם. ברם, לא ניתן לייחס זאת בהכרח למהימנות גרסתה. עיון באישום הרביעי בכתב האישום שהוגש כנגד המתלוננת (נ/1) מלמד על התנהלותה של המתלוננת, הבאה לידי ביטוי בביטויים חמורים, חלקם בלתי מובנים שקשה לראות קשר לוגי ביניהם (גם לאחר מתן משקל לכך שהדברים נכתבו במקור בשפה הרוסית), וסערת רגשות הנובעת מכך שקשה לה לקבל את העובדה כי הנאשם עזב אותה לטובת אישה אחרת. אך מפאת כבודה של המתלוננת, לא אצטט את דבריה המצוטטים באותו כתב אישום. עיון בכתב האישום כנגד המתלוננת, ובפרט בהודעות המיוחסות לה במסגרתו, מלמד כי אין זה בהכרח נכון לומר כי הנאשם בדבריו כנגד המתלוננת, אך ביקש להשחיר את פניה, מבלי שיש לכך תשתית של ממש.

27. בדומה, גם לא ניתן ליתן אמון בטענת המתלוננת כי החתך באזנה הוא כתוצאה ממעשי הנאשם, שעה שלא הוגשה כל תלונה בגין כך. זאת כאמור, חרף הגשת תלונות רבות על ידה, חלקן על פניו, תלונות שווא. נדמה כי גם העובדה כי לא הוגשה תלונה בגין החתך באוזן, מקשה ליתן מהימנות בגרסת המתלוננת.

בשים לב לאמור, אני סבור כי לא הורם הנטל להוכיח באופן ברור, ודאי לא באופן שאינו מותיר ספק סביר, שיש להעדיף את גרסת המתלוננת כי האירועים המיוחסים לנאשם בכתב האישום, התרחשו, על פני גרסתו של הנאשם המכחיש התקיימות אירועים אלו.

כאמור בפתיחה, אני מזכה את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ד תמוז תשפ"א, 24 יוני 2021, במעמד המתייצבים.